

Midnattsropet

Nr 1 1974 årg 15/pris kr 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Min vardag
var Sergels Torg
min framtid
fruktan

Nådens klenod

*Vilken underbar sällhet jag äger,
Uti Jesus min Frälsare god.
Ingenting här i världen uppväger
Denna dyrbara nådens klenod.
Han så länge i kärlek mig sökte,
Då jag vilse i världsvimlet gick.
Han mig fann, drog mig intill sitt hjärta,
Och jag underbar vila där fick.*

*Du min vän som ej Jesus har funnit,
Kan ej ana vad salighet är.
Om än mycket av världen du vunnit,
Likväl tomhet i hjärtat du bär.
Du har utgått ur skaparehanden,
Evigheten är nedlagd hos dig,
Och en längtan nu uppfyller anden
Efter frälsningens vila och frid.*

*Gud i Kristus beredde dig frälsning,
Då han enfödde sonen utgav.
I hans namn, sköna ljuvliga hälsning,
Blir du räddad ur syndernas grav.
Du blir upplyft på eviga armar,
Du får njuta av sällhetens hav.
Han i kärlek ditt liv helt förvandlar,
Du blir fri, du, som förr var en slav.*

*Goda gärningar kan ej dig frälsa,
Det som avskräde räknas av Gud.
Han i Kristus har låtit dig hälsa,
Att han själv tillrett frälsningens skrud.
Jesus burit ditt straff uppå korset,
Då i syndarens ställe han dog,
Men han uppstått i ljus och i seger,
För att giva dig liv, över nog.*

*Livets timmar så hastigt förrinna,
O, uppskjut ej din frälsning, min vän.
Skall du himmelens salighet hinna,
Kom till Jesus, till syndares vän.
Han dig söker och väntar och kallar,
Säg ditt "ja" till hans manande röst.
Du blir uppfylld av jublande sällhet,
Och får vila vid Frälsarens bröst.*

Ruth Åsebäck

Välkommen

till

ett

Nytt År

med

Midnattsropet

aktuell kommentar

Situationen i England

"Det finns ett europeiskt land, som på ett alldeles särskilt sätt kommer att få uppleva Antikrists järnregemente. Det är det land som gjort sig känt för sin fruktansvärda imperialism, nämligen Storbritannien. Berövat alla sina kolonier ute i världen och deras väldiga tillgångar kan dess femtio-fyra miljoner invånare, inklämda på sin lilla ö, inte klara av sin egen försörjning. Det brittiska lejonet uppslukas av ett starkare, det stora vilddjuret med tänder av järn. Om detta vilddjur, det gamla romerska väldet återupprättat, är det sagt, att det skall uppsluka och krossa, och vad som blir kvar skall det trampa under fötterna."

Arne Imsen 18 jan 1972

Klipp om KDS

"KDS-filosofin har sin förankring i "ett historiskt förlegat kristet enhetssamhälle". Den utgår närmast ifrån den gamla katolska teologin, som menade, att man skall kristna samhället genom att kristna de officiella institutionerna (skolan, det politiska livet, fackföreningar-

Storbritannien står idag mitt uppe i sin farligaste kris sedan 1940, då Hitler hotade med invasion. Då låg faran utanför landets gränser, och därför enades nationen.

1974 ligger faran innanför landets gränser och landet står splittrat. Nyligen vädjade premiärministern till landets alla krafter att enas om en gemensam insats för landet. Inflationen måste först bekämpas och vädjar till fackförbunden om att inte motarbeta regeringens försök att komma tillrätta med den. LO vill dock först att Heath skall gå tillrätta med de höga lönaderna låga skatter.

Motsättningarna är nu så stora att man fruktar att i värsta fall en social revolt kan utlösas, där regering och fackförbund står emot varandra. England är dessutom det land som drabbats först och hårdast av energikrisen. Den aviserade 3-dagarsveckan bidrar till att öka den labila till desperation gränsande situationen.

na m.m.). Denna katolska syn slår t.ex. igenom i KDS's skolprogram. De dominerande dragen i frikyrkligheten har däremot varit, att kyrkorna skall kalla människorna till tro och genom dessa människor påverka samhällslivet."

K A E i Svensk Veckotidning

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—.

Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växelns stängning 80 29 39.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D.v.s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingsshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm

Arne Imsen:

Vad är kärlek?

Guds kärlek leder inte till samgående, samlevnad och samförstånd. Det blir i stället söndring och uppbrott, därför att det viktigaste är inte att vi förenas i stora mäktiga kollektiv här, utan att vi bryter upp och drar andra med oss. Den kärleken ser ut som illojalitet och ansvarslöshet. Den dagen det blir uppenbart skall det dock visa sig, att vi, då vi gick före inte bara vann våra egna själar; då vi står hemma på Sions stränder skall det visa sig, att vi vann dem vi drog ut ifrån också.

Vad är det då för skillnad på den ena och den andra kärleken? Jo, det är en kvalitets-skillnad och en väsensskillnad, fastän uttrycksmedlen många gånger är kolossalt lika. Världens kärlek är lojalitet, solidaritet och medlidande och kan aldrig leda fram till något annat än död. Guds kärlek är något helt annat. Gud samarbetar aldrig med världen, satan eller de onda andarna. Han vägrar lyssna på dem, ja, han vägrar t. o. m. låta dem tala. Det är Guds kärlek.

Jesus har sagt: "I världen liden I betryck." Det var inte sagt för att frammana sentimentala känslor eller krysta fram några tårar. Det var ett realistiskt påstående, som exakt redogjorde för vad varenda en av dem skulle få vara med om.

Då en man, som kom och ville följa Jesus, undrade om han först fick gå bort och begrava sin fader, sade Jesus: "Låt de döda begrava sina döda, och kom du och följ mig". Man kan fråga: Är det kärlek? Ja, den döde kunde inte räddas, men världen kunde räddas och människor som levde kunde räddas. Låt världen hålla på med sitt! Deltag inte i deras sorge- eller glädjeämnen! Stå utanför alltihop! Sitt inte vid deras gravar och gråt över vare sig fäderna eller över andra.

□□□

Hela Jesu undervisning är radikal och konsekvent. Det finns inga möjligheter att ta bort något från den. Det kan ibland leda till, att det ser ut som om vi står på förlorarnas sida. Hela världen betraktar oss som en samling misslyckade individer och ser hela den kristna verksamheten som ett jättelikt fiasko. Så befinner det, ända tills de kristna blivit tillräckligt förvärldsligade och man börjar beundra deras hjälpverksamhet och aktiviteter och börjar uppvakta dem med sina gåvor och subventioner.

Då församlingen är som den skall vara, betraktar världen den som ett jättelikt fiasko. Men låt den hållas! Låt världen gråta över sina döda eller fröjdas tillsammans med de döda. En sak vet vi: Vår Frälsare har övervunnit världen!

□□□

Den undervisning vi får ta del av, kommer att sätta oss alla i en väldig konflikt. Något som förvånar mig kolossalt är att vi trots allt blivit så accepterade som vi blivit och att hatet mot korset inte drabbat oss i långt större utsträckning än det gjort. Det säger en del — inte om världen, för den är mer ogudaktig än någonsin — men om vår kristendom. Den har helt enkelt varit så dålig, att den inte har varit värd förföljelse. När det blir kärna och kraft i vår kristendom, blir den farlig för världen, och då kommer också förföljelsen. Men så länge vi sjunger våra hurtfriska sånger med moderna melodier och smäktande toner, kommer världen att dunka oss i ryggen och säga: "Det där var bra! Jag gillar dig!" Den dagen vi tar de praktiska konsekvenserna av vår tro i uppgörelse med världen, finns inte stort livsutrymme för oss.

□□□

Detta är allvar. Vår kristendom är så perforerad av världen, att den inte är värd förföljelse. Så länge vi är hatade av världen och förföljda, finns det hopp, men när världen talar väl om oss har vi dött. Man ger människor rosor, när de ligger på bår. Den kristendom som får rosor av världen ligger på bår, färdig att bäras bort. En levande kristen får icke rosor; han får törnekrans och kors. Det är väckelsens hemlighet. Vi inbillar oss att vi kan reformera världen genom vår kristna tro, men det kan vi inte. Vi skall frälsa individerna. Om vi engagerar oss i reformarbete, kommer inte individerna att bli frälsta.

När vi tar konsekvenserna av evangelium, kommer vi att få göra de erfarenheter Jesus talar om och utstå misshandling. Den har samband med skökovasendet, därför att det är där själva förföljelsen börjar.

När vi accepterar misshandling och inte börjar ta upp kampen på världsligt vis, skall dock världen se, att den frälsning vi har är så livskraftig, att den inte bara överlever livet utan också lever genom döden. Då blir världen gripen, och då kommer det att ske som det skedde förr, när man stenade Stefanus och vittnena lade ned sina mantlar vid Sauls fötter. Då Stefanus lyste upp av den härlighet som uppenbarades för honom, knäcktes något i Sauls.

Det är detta världen inte har varit med om. Den har sett religiös teater och kristna karikatyrer, som går omkring och säger sig vara Kristusbrev, fast de inte är det. Tar vi alla trons konsekvenser, skall dock de människor, som den helige Ande rört vid, uppleva kraften i budskapet och förlösas till frälsning, d v s icke bara komma med i en kristen kyrka utan därtill bli frälsta.

Jesus Kristus har utvalt oss och tagit oss ut ur världen. Därför har världen inget med oss att göra. Det finns en gräns mellan världen och oss, och den gränsen är korset. Genom korset är vi korsfästa med världen, och världen är korsfäst för oss. Vi tillhör inte längre världen; vi tillhör Kristus och hans levande församling.

Se Guds Lamm

Säg du honom i tidig morgon komma ned från bergen och sprida solsken och fröjda hjärtan, eller genom eller under middagssolens glöd vandra genom dalen för att uppsöka någon sjuk, någon hemlös, övergiven och förtvivlad vandrare? Han var därtill sänd av Gud att hela förkrossade hjärtan, och han levde för de lidande på jorden. Säg du honom i kvällens tystnad vagga sorgens barn till ro, liksom en moder ej går till vila förrän alla barnen hava inkommit.

För att hämta oss från livet i synden till sitt eget hem, sin Faders hus, har han gått genom ett hav av synd, förbannelse och helveteskval, men han klagade icke: 'Denna väg är mig alltför svår, detta kors är mig för tungt. — Vem kan uthärda dessa kval?' En ljuvlig tanke bar honom genom allt lidande, och det var glädjen att vinna sitt hjärtas föremål, en fallen och förlorad själ, som var skapad till Guds avbild. För att vinna sig en brud ur Adams fallna släkte, kämpade han under ångest och blodssvett. Men likt fåret, som till slaktning leddes, likt ett lamm, som tiger inför den som klipper det, så upplät han icke sin mun. Varför? Av kärlek.

Varje steg han tog, varje tanke i hans gudasjäl, varje känsla i hans hjärta och varje ord på hans läppar genomträngdes av glödande iver att frälsa själar. Han tog barnen i sin famn och de gamla vid handen och blev deras Gud. Men världen kände honom icke. 'Föraktad var han, av andra övergiven, en smärtornas man och förtrogen med lidandet.' — 'Vad skall jag göra med Jesus?' frågade Pilatus. Och hela hopen skränar: 'Korsfäst! Korsfäst!' Jesus dömes till döden, och Barabbas går fri.

Knektarna lyfte korset upp på hans axlar för att se, om han orkar bära det. Processionen tågar upp mot Golgata. Jag tränger mig genom dimman

denna morgon närmare korset, och ser honom digna till marken. 'Gå på! skriar den råa pöbeln.' Slå honom! Gör upp honom! 'En av de lärda från Jerusalem känner på hans puls och säger: 'Han är matt av blodförlust.' Då griper man en person bland folket och tvingar honom bära korset efter Jesus.

Bredvid honom går en liten gosse bärande en hammare och några spikar. Jag undrar vad de skola vara till?

Nu är han vid Golgata. De lägga ned korset på marken och Kristus därpå. Några män hålla i honom, medan han fastspikas. Man reser korset. Vilket skådespel! Se Guds Lamm! Där hänger han, om vilken alla bära vittnesbörd, att han gjort väl och älskat såsom ingen annan. Törnekrönt, sargad beder han: 'Fader, förlåt dem!' Hans fiender går fram och tillbaka samtalande om Nasaréén och säga hånfullt: 'Andra har han hulptit. Hjälp han nu sig själv.' 'Få nu se, infaller en annan, 'hur det går med hans tempelbyggnad.' Plötsligt omtöcknas scenen. Människosonen ropar: 'Min Gud, min Gud varför har du övergivit mig?' 'Håll!' ropar en soldat, 'han åkallar Elia. Få se, om han kommer för att taga honom ned.' Därpå följer en hemsk tystnad. Jesus utropar 'Det är fullkomnat!' Ännu ett par ögonblick, och han är död! Människa, detta skedde för dig! För dig har han blivit en förbannelse, när han bar alla dina synder. Du har instämt i världens rop: 'Bort med denne och giv oss Barabbas lös!' Hans blod rann för dig. Liksom balsamträdet gjuter sin balsam över den sårade handen, så flödar liv och frälsning genom hans uppstugna sida, och vi som ha sargat honom, äro helade genom hans sår.

Han bar din dom, han tog din död! Tag emot rening i Jesu blod! Skynda! Mordängeln kommer. Bestryk ditt hjärtas dörr med offerlammets blod.

EMIL GUSTAFSSON

*Han förs bort såsom fånge och illgärningsman.
Han förs bort under hån och bespottelse. Det heter:
"Mörkets makter har kommit lös . . ." Det är som
om hela avgrunden hade frigjorts i ett
generalangrepp mot Jesus Kristus för att få tag i
hans kropp. Men han går sin lidandes väg. Han går
icke, han vacklar, pressad, böjd under korset.*

Gudasonens inträde i världen

Predikan av
Arne Imsen Del II

Bibeltext: 1 Joh. 5:1—13

Jesus är nu trettio år. Han har stridit med Satan i himmelen, stridit när han föddes till jorden och stridit under de år han vuxit upp i Galileen. Nu träder Jesus fram vid Jordan.

Han träder fram, inte till världen, men till den gudomliga prästerliga tjänsten.

Vid Jordan möter han Johannes. Han predikade bättringens och omvändelsens budskap för folket och förkunnade för dem om rättfärdighetens frukt. Hans grundläggande uppgift var dock att döpa Jesus. När Johannes döper Jesus, sker en förunderlig invigning. Vi läser Joh. 1: 26—34.

"Johannes svarade dem och sade: jag döper i vatten, men mitt ibland eder står en som I icke känner, han som kommer efter mig, vilkens skorem jag icke är värdig att upplösa.

Detta skedde i Betania, på andra sidan Jordan, där Johannes döpte. Dagen därefter såg han Jesus nalkas, då sade han: Se, Guds lamm, som borttager världens synd!

Om denne var det som jag sade: efter mig kommer en man som är före mig, ty han var förr än jag. Och jag kände honom icke, men för att han skall bli uppenbar för Israel, därför är

jag kommen och döper i vatten.

Och Johannes vittnade och sade: Jag såg Anden såsom en duva sänka sig ned från himmelen och han förblev över honom.

Och jag kände honom icke, men den som sände mig till att döpa i vatten, han sade till mig: Den över vilken du får se Anden sänka sig ned och förbli, han är den som döper i helig ande. Och jag har sett det, och jag har vittnat att denne är Guds Son."

Vad är det som äger rum? Jo, Gudasonen inviges till sin prästerliga tjänst.

Vi känner till offerttjänsten i Gamla Testamentet. Gudstjänsten hade tre rum. Förgården, det heliga och det allra heligaste. På förgården fanns det två viktiga föremål: ett brännoffersaltare och ett tvagningskar, kopparbäckenet.

Kopparbäckenet var gjort av kvinnornas speglar och innan prästen gick in i det allra heligaste, hade han avtvätt sig all orenhet. Det första han såg när han steg ned i kopparbäckenet var sin egen orenhet. Där såg han sig själv.

Jesus skulle också gå in i det allra heligaste. Men

inte det som är gjort av människohänder. Han skulle gå in i himmelen. För honom är förgården jorden, det heliga är himmelen och det allra heligaste är Guds tronhimmel. Så ser vi då hur Jesus börjar sin tjänst på jorden och hans uppgift är oerhörd. Den gäller inte bara nationen Israel, den gäller hela världen, och än mer: han skulle återlösa hela skapelsen. Därför skulle också på hans väg ett kopparbäcken resas och ett brännoffersaltare nyttjas. Jesus var dock granskad av Fadern och var funnen obesmittad, ren och oskyldig. Han behövde inte rena sig i ett kopparbäcken. Han var själv ett kopparbäcken. Och när han trädde in i sin tjänst, fick han ett förnyat vittnesbörd från himmelen; "och från himmelen kom en röst: Du är min älskade Son, i dig har jag funnit behag." Det vittnesbördet fick han, därför att Fadern hos honom inte funnit någon synd eller orenhet och ingen olydnad.

Kom för att besegra

Men när dopförrättningen skall äga rum, protesterar dopförrättaren Johannes. Han säger till Jesus: Jag behövde döpas av dig, och du kommer till mig! Då säger Jesus något som vi skall lägga märke till, något som är av helt avgörande betydelse: "Låt det ske, ty det höves oss att så uppfylla all rättfärdighet." Hela den gammeltestamentliga ordningen skulle slutföras, fullbordas och frambringa det nya genom en enda: Jesus Kristus.

Satan, som stridit med Jesus i himmelen och vid födelseögonblicket och under Jesu uppväxt på jorden, är nu närmast Jesus när denne döpes och iklädes sin översteprästeliga gärning. Smord av den helige Ande, drar Jesus ut i öknen. Vem är med honom under hans ökenfärd? Vi läser Luk. 4: 1–4.

"Sedan vände Jesus tillbaka från Jorden, full av helige Ande, och fördes genom Anden omkring i öknen och frestades av djävulen under fyrtio dagar. Och under de dagarna åt han intet: men när de hade gått till ända, blev han hungrig.

Då sade djävulen till honom: är du Guds Son, så bjud denna sten att bli bröd.

Jesus svarade honom: Det är skrivet, människan skall leva icke allenast av bröd.

Och djävulen förde honom upp på en höjd och visade honom i ett ögonblick alla riken i världen och sade till honom: Åt dig vill jag giva makten över allt detta med dess härlighet, ty åt mig har den blivit överlämnad, och åt vem jag vill kan jag giva den."

Vad är det som sker ute i öknen? Satan ville komma åt Jesu kropp, ville bryta ner hans kropp, fördräva den för att omöjliggöra frälsningen. Här är det inte längre frågan om förföljelse, här är det frågan om förförelse. Nu var Jesus ordinerad, utrustad med gudomliga gåvor och resurser på ett annat sätt än tidigare. Han hade blivit insatt av

Gud. Så kommer förförelsen. Det Satan sa, det var sanning. Jesus kunde ha bejakat, böjt sina knän för honom, handlat på hans ord och fått det som erbjöds honom, men då hade han blivit en träl inom världsordningens välde. Han hade säkerligen blivit präst och konung, på jorden, dragit upp till Jerusalem och blivit erkänd som Israels sanna Messias. Han hade fått all den makt som världsordningen kunde erbjuda honom. Han hade fått politisk makt, religiös och ekonomisk makt. Allt som funnits i världen hade han fått, men hade på samma gång kommit in under världsordningens herravälde och blivit en träl och en fånge.

Jesus spekulerade inte i Satans förförelsekonster. Jesus hade icke kommit för att upprätta sitt rike med Satans hjälp. Han hade icke kommit för att driva förhandlingar med Satan för att få hans rike. Han hade kommit för att besegra honom.

En dag tog han med sig sina lärjungar till Oljeborget och gav dem en vision. Han sade: "Mig är given all makt i himmelen och på jorden..."

Här möter vi två linjer. Jesus kunde ha blivit en världsordningens härskare. Men han skulle inte bli en världshärskare. Han skulle ha all makt i himmelen och på jorden. Den skulle han erövra. Det gjorde han också. Icke partiellt, icke delvis, utan alltsammans. Han kom icke för att bli världsordningens tjänare eller träl, han kom för att bli världsordningens besegrare.

Efter det som skedde drog han iväg in i Nasarets synagoga, och där predikade han på ett sätt, som man i Nasarets synagoga aldrig hade hört.

Hade han sagt ja till Satan, hade han fått hela Nasarets applåder och man hade fört honom upp till Jerusalem och gjort honom till sin Messias. Då hade Satan mobiliserat världsordningens alla resurser för att föra honom till jordens högsta positioner. Nu kommer han till Nasaret på ett annat sätt och i stället för att öppna dörrar så driver man ut honom.

Både präst och offer

Nu börjar Jesus sin tjänst. Han går omkring, gör väl och hjälper alla. Han driver ut onda andar och botar de sjuka. Han gör under och mirakler. Jesus går omkring och söker de förlorade i Israel. Han går från stad till stad, från provins till provins, från landsdel till landsdel. Där vandrar han för att söka up de förlorade. Han är herden för fåren. Så utför han sin prästerliga mission, och så kommer han fram till Getsemane.

Då är det inte längre frågan om att han skall bli präst, då skall han bli offer, han skall träda in i offergärningen. Där i Getsemane utkämpar han sin otroliga kamp. *Fader om det är möjligt, så gånge denna kalk förbi... dock icke som jag vill, utan som*

forts. sid 16

Asta kom i kontakt med Maranata första gången 1962. Men hennes syn på Jesus kom aldrig till hennes hjärta, utan stannade i förståndet. Hon drog sig efter en tid undan och lät sitt intresse gå upp i studier och samhällsengagemang. Hon läste på Socialhögskolan och kom där med i aktiva studentgrupper som hon dock snart tyckte hade tomma idéer. Efter en tid kom hon med i socialistiska grupper som talade många ord om förändring, ideologi och revolution. Men hon såg ett djupt gap mellan de politiska fraserna och deras praktiska förankring hos individerna.

Asta hittade ingen mening i det som hände och i det som hon befann sig i, och hon tillgrip samma desperata åtgärder som många andra ungdomar, hon började använda narkotika. Då dröjde det inte länge förrän hon var fast i citygängen i Stockholm som inte kunde leva utan narkotika, som hade lämnat samhället bakom sig och bildat ett eget, jagade, desperata och med ett hopp som trampades ner dag för dag av deras egen maktlöshet. Då hette hennes vardag Sergels torg och hennes liv hette vanmakt och hennes framtid hette fruktan.

Jag höll på att bygga upp en livsfilosofi, en världsåskådning, en hållbar grund att leva efter. Och jag läste mycket. Bland annat var det några skrifter som jag fastnade för och det var vissa judiska psykiatriker som t ex Esterton, som vid sin behandling av judiska patienter refererade till Bibeln.

Samtidigt började jag läsa bibeln. Och tyckte jag hittat en ny värld. Jag läste Ordspråksboken. Och Predikaren. Och så småningom Job. Det var i Gamla Testamentet som jag sökte mig fram. Evangelierna ville jag inte läsa. Men efterhand började jag se på breven i Nya Testamentet. Paulus vägledning och instruktion för församlingens uppbyggnad var det förunderligaste jag läst. Det var så dynamiskt utformat, så avpassat efter människan. Och vid den tidpunkten läste jag organisationsstruktur vid Socialhögskolan och såg genast den kristallklara, mänskliga form som Paulus format, det var en struktur helt avpassad efter människan. Inte efter människans styrka utan i första hand efter svaghet och brister.

*Samtal med
Asta Olausson*

”Jag har funnit det som är slutgiltigt och äkta Jesus är Guds son – min frälsare”

Det handlade om människan

Men det var när jag började läsa Johannes brev som min fasta uppfattning om att det inte fanns någon Gud rubbades. Och jag kom underfund med att bibeln beskriver människan i hennes sociala situation precis som den var. Här fanns människan, med alla sina misstag och alla fel som hon gjorde. Det här var sanna ord och de handlade om människan, de handlade om mig och det handlade om var och en som gick förbi mig på gatan, det handlade om expediten i varuhuset och om taxichauffören.

Ofta funderade jag varför bibeln var så sann och så genomskådande. Nu vet jag att det är det gudomliga perspektivet som gör att den genomlyser tillvarons alla hörn.

Läste du bibeln som en passiv mottagare?

Nej, absolut inte. Jag läste aktivt, tog åt mig allting. Här fanns ju människan och hennes relationer, hur hon skulle uppleva sig i sin situation, beteendemönstret mot omvärlden.

Men tyckte du inte att bibeln budskap talade om aktivt handlande från din sida?

Överbevisad att Jesus var Guds Son

I början läste jag ju enbart GT, och där fanns inte det tal om aktivitet som du menar. Men när jag läste Johannes brev, så fanns där en annan dimension, en aktiv karaktär. Där manades till handling

och det var fråga om beslut och avgöranden.

Min syn på Jesus var att han verkade som en funktion. Något som fungerade i den mänskliga gemenskapen. Jesus var saven i trädet eller som vinet. Men som en person kunde jag inte tänka mig honom.

Så kom jag till Johannelund. Och jag kom inte dit för att möta kristendomen. Jag kom dit för att jag inte orkade fortsätta min gamla tillvaro, jag var jagad till desperationens gräns och hade ingen tillflyktsort där det fanns frid. Men det fanns människor jag trodde på, trodde att dom kunde hjälpa. Därför åkte jag en dag till Johannelund, för att jag trodde på några människor där.

Och jag blev inte påtvingad någonting. Det var ingen på Johannelund som kom till mig och predikade. Jag fick vara i fred och se och lyssna på det som rörde sig omkring mig.

Och inte intellektuellt eller förstånds-mässigt, utan på ett helt annat sätt blev jag överbevisad om att Jesus var Guds Son. Det skedde genom Anden. Jag blev överbevisad i min ande att Jesus var Guds Son.

Syndare — förnekare

Då upplevde jag mig som syndare — inte för att jag var narkoman eller för någonting jag hade gjort, utan för att jag inte accepterade Jesus som Frälsare. Jag förnekade honom och var på så sätt med och korsfäste honom.

Jag visste vad det gällde. Det gällde kapitulation. Då var jag så överväldigad av att Jesus var Guds Son att det inte fanns plats för någon kamp, hela jag var fylld med känslan att jag funnit något slutgiltigt, äkta och sant.

Och när jag åkallade Jesus, så hade jag känslan av att jag övergick från något till något, att jag övergick från mörker till ljus.

Jag accepterade ljuset. Men sedan började kampen, för då kunde jag inte längre förneka honom. Då kom tanken: det här klarar jag inte.

Jag förstod inte att kraften som Jesus ägde var något som fylldes på hos människan dag för dag. Jag trodde att när man var omvänd så hade man fattat ett beslut som det sedan gällde att försvara så gott man nu kunde.

Inför ett val

På trettondagen förra året kom så den största krisen i mitt liv. Det grubbel, de förhoppningar och spekulationer som rörde sig inom mig hade samlat ihop sig till en börda som jag inte längre kunde bära och jag förstod att jag stod inför ett val. Antingen måste jag välja att lita helt på Gud eller så var det lika bra att jag lade alltihop åt sidan, därför att det här klarade jag inte själv.

Den dagen gick jag bort från Gud, ut i vad man skulle kunna kalla ingenmansland, där i den fulla känslan av övergivenhet som översteg allt förstånd och

forts. sid. 15

Kyrkorna avvaktade krogvärdarna rasade syndaslavarna befriades

Varje väckelserörelse har i sitt inledningsskede alltid ägt en rad personligheter med en speciell dynamisk utstrålning. Det var de som påverkade rörelsen i en bestämd riktning, gav den profil och skapade förutsättningar för andra människor att utveckla sin personlighet. Det är alltid intressant att se, hur likartat varje väckelse tagit form trots de stora avstånden i tiden. Det ser ut som om förutsättningarna för väckelse alltid är likadana oavsett tid, plats eller sedvänjor.

Frälsningsarméns grundare var William Booth, till börden jude. Till honom slöt sig en rad dugande och kraftfulla medarbetare, och de kom att forma Frälsningsarmén till vad den blev. En av medarbetarna var Elijah Cadman. Han föddes 1843 i Coventry, Warwickshire, England i en fattig arbetarfamilj. Redan som femåring fick han börja förtjäna sitt uppehälle som sortapojke, och det höll han på med under hela sin uppväxttid. Någon skola blev det aldrig för honom. Tidigt drogs han in i ett liv av dryckenskap och vilda upptåg och blev en ständig källa till oro för polisen.

Sin väckelse upplevde Cadman under dramatiska förhållanden, vilka liknade det sätt han själv senare skulle få vara med om att föra andra till Kristus. En gång då han gick förbi ett torg, fick han syn på en man, som stod uppflugen på en stol och talade över ämnet "Döden på den blekgula hästen". I stället för att som väntat börja gyckla med talaren började han gråta, vilket han knappt kunnat erinra sig att han

någonsin gjort tidigare. En tid efteråt lämnade han sitt liv helt och hållet till Frälsaren efter en hel natt i kamp för sin själ.

Arméns bildande

Då Cadman senare i sitt liv kom att undervisa sina soldater om tillvägagångssättet att nå människorna, brukade han säga: "Vad var det som förde er till Kristus? Gå åstad och tillämpa just den metoden! Alltid finns det någon som tilltalar av det som tilltalade er."

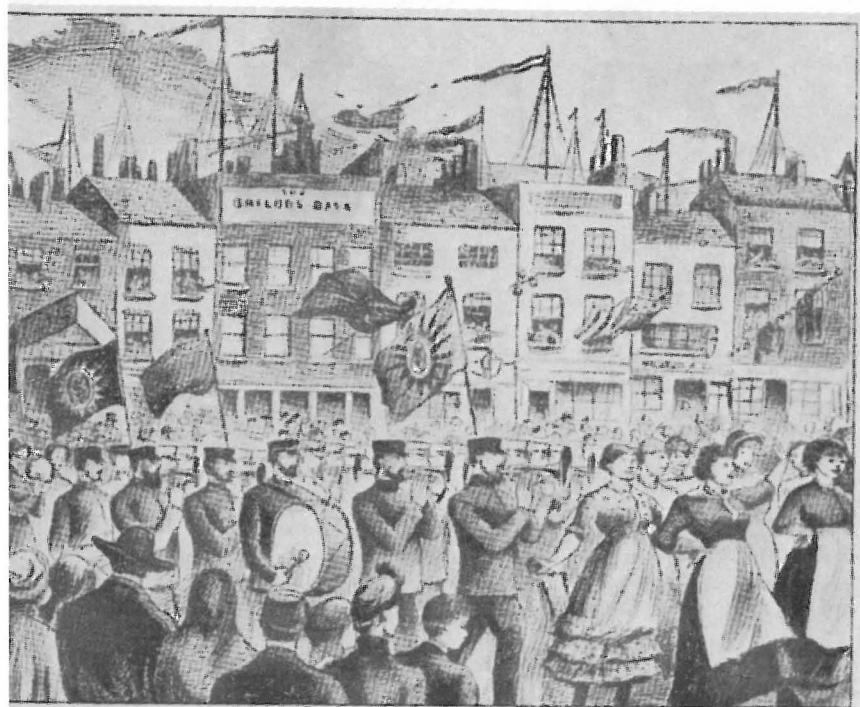
Att det var en regel han själv funnit god, kom hans liv att vittna om. Tidigt kom han ut på fältet och utmärkte sig där för sitt originella självinnande. Ingen var mer uppfinningsrik och modig, när det gällde att nå människornas hjärtan, och många blev väckta och frälsta.

Vid den här tiden hade William Booth just börjat sin predikobana. En dag sammanträffade de med varandra, och det blev upptakten till Frälsningsarméns bildande. Inom

kort utvecklades allt det som blev karaktäristiskt för Armén, den militäriska ordningen, klädseln och mötesordningen. För många tycktes dock de fria mötesformerna framstå som ett stort etikettsbrott, och man började tidigt med alla medel bekämpa den nya rörelsen, inte minst från kyrkligt håll.

Cadman själv tycktes dock helt obekymrad av den storm han rörde upp. "Man måste rycka djävulen i svansen för att få honom att tjuta", sade han. För honom var det naturligt att det stormade. Då han t.ex. kom till Coventry och inte mötte den opposition han väntade, blev han förbryllad. Något måste vara på tok. Han uppfordrade sina soldater till bön och självrannsakan för att förstå orsaken. "Om djävulen inte blir störd i sin verksamhet, bryr han sig inte om att anfakta de kristna. Vi anfaller honom inte tillräckligt kraftigt", var den slutsats han kom fram till.

Plötsligt, utan förvarning restes en stormväg av motstånd och illvilja, och den kom aldrig att ge med sig. Stadens fullmäktige diskuterade Arméns vara eller icke vara i Coventry. En medlem tillrådde förbudandet av Arméns verksamhet. En annan åter motsatte sig detta förslag och framhöll hur "Armén hade uträttat en hel del gott i staden och förtjänade skydd mot störande oros-element." Detta förtörnade krogvärder och bryggare, som upptäckt att affärerna gått tillbaka på grund av de många omvändelserna. De beslöt att värva en oppositionsarmé, som skulle spela och föra väsen i

Oförfärade salvationister marscherar mot synden. Enade och i den kraft som Jesus gav dem rörde de upp opinionens stormar där de gick fram och predikade syndares förlösnings.

Arméns friluftsmöten, följa efter i marscherne o.s.v. Man imiterade Arméns sånger, sjöng oanständiga

Frälsningsfiskare

visor till armémelodier och gjorde allt för att hindra Arméns friluftsarbete.

Det fridsamma elementet i Coventry började frukta det värsta och var rädd för oroligheter och gatuupplopp. I pressen hade cirkulerat en skildring av Arméns verksamhet i denna stad. Ett av de viktigaste friluftsmötena brukade hållas klockan 9 på söndagsförmiddagarna vid Pool Meadow. Tusentals personer plägade vara närvarande, många blev omvända här, och "frälsningsfiskare" var utplanterade här och var bland publiken för att ge akt på "sårade och bekymrade själar" och föra dem med sig till lokalen, en gammal fabriksbyggnad, rymmande omkring 900 personer.

Ett tillkännagivande att Cadman skulle "skjuta djävulen vid Pool Meadow nästa söndag", uppkallade en man, beväpnad med ett gevär,

som gick emot Cadman på vägen dit och försäkrade honom att han "hade kommit för att skjuta också". Medan Cadman avlossade skarpa skott mot synden och djävulen" i mötet, hördes på avstånd bössans: Pang! Pang! "Varje sanning du förkunnat," försäkrade talaren sin lyssnande åhörarskara, "är ett skott, avlossat för Jesus, mot djävulen."

Polisförhör

Myndigheterna förutsåg förföljelsen mot arméfolket, och kapten Cadman nödgades vidtaga alldeles extra åtgärder för att skydda marscherne. Kvinnorna gick i mitten av ledet och männen framför och bakom fyra och fyra i bredd och arm i arm. Om svårigheter yppade sig i en riktning, gavs ögonblickligen order att göra "helt om marsch", och marschen vände genast åt motsatt håll. Ett planlagt anfall vid Pool Meadow gick fullständigt om intet, emedan Armén marscherat en helt motsatt väg, än den man tänkt sig. Det var vid denna tidpunkt Cadman sade att "de frälsningssökande kommer till botbänken lika påfågla men går där-

ifrån lika kråkor". Han hade alltid en sax till hands vid botbänken så att de nyfrälsta kunde klippa bort sina fjädrar, blommor och andra världsliga prydnader.

Oupphörliga framställningar och klagomål föranledde polisen att utfärda förbud mot att sjunga på gatorna. Cadman blev upprörd. "Vad för något, skall djävulen få lov att göra vad honom lyster och förbjuda dem som ryckts som bränder ur elden att tacka och prisa sin Gud?" Han fortsatte att sjunga i friluftsmötena, blev varnad och inkallad till förhör samt dömd till fjorton dagars fängelse.

Tillsammans med två andra fångar väntade han på att bli eskorterad till Warwicks fängelse. En upprörd folkhop väntade utanför rådhusbyggnaden.

De eskorterande polismännen förde honom in på rådhusgården, där en droska väntade. Den utanför samlade folkhoppen fick syn på doskan, just som den svängde ut genom en sidoport, och rusade iväg efter den. En omvänd inbrottstjuv sprang bredvid vagnen och skrek allt vad han orkade: "Håll bara humöret uppe, kapten! Det där lilla är snart gjort!" Cadman drog ned vagnsfönstret, viftade med sin mössa och ropade med glattigt stämma: "Skall bara till Warwicksfängelset på ledighet. Bli frälsta allihopa och prisa Gud!"

"Det blir värre och värre"

Polismännen ledsagade Cadman genom folkhoppen, som samlats vid järnvägsstationen, till väntrummet. Då inträdde två tjänstemän och meddelade: "Herr Cadman, ni är fri-given!"

"Pris ske Gud!" utbrast Cadman och gick ut till den väntande folkhoppen, som mottog honom med ännu vildare tillrop. "Slut leden, marsch!"

dundrade Cadman med sina lungors fulla styrka, och hundratals personer följde med honom till Arméns lokal. Där höll Cadman ögonblickligen "något, som skulle föreställa ett möte, men som mera erinrade om Babels förbistring — endast några få själar kom till botbänken."

Påföljande söndag förordnade Cadman ett antal "spejare", vilka han sände ut två och två för att "tala

forts. sid. 15

Vart går du?

— Olof Melin —

Quo Vadis. Boktiteln med anknytning till historien om livet bland de första kristna i världsstaden Rom. En bestseller från sekelskiftet med dagsaktuell frågeställning.

1900 år skiljer oss från dessa kristna pionjärer, martyrer för sin tro. Vi bo i ett land där mänskliga rättigheter, inbegripet trosfrihet, gäller och praktiseras. Har de många seklen i nämnvärd grad ändrat frågans innebörd?

Vart går du, namnkristne broder?

Vi ser dig i folkströmmen på den stora affärsgatan. Du har bråttom, bär på kassar med varuhusens överflöd. Det är helgdagsafton och ett späckat program uppfyller dagen. Sportevenemang i e m, dans eller bio i kväll. Eller ett lockande TV-program. Men än har du inte tid med dessa härligheter. Det skall inköpas stimulantia för helgens rituella beteende. Besök i butiken med det bruna omslagspapperet. Nödvändiga attribut för livsglädje och verklighetsflykt. Tror du. Än återstår en stund av trängseln på gatan. Röda fanor fladdrar över folkhavet. Politiska kolporatörer med utbud av "Frihet, jämlikhet och broderskap". Extremister i idealsamhällets Fata Morgana.

Det ljuder av sång och strängaspel framåt gatan. En liten grupp ungdomar sjunger om en ledare av annat märke än Mao och Castro. Som stred med andra vapen och omstörtade samhället i oblodig revolution. Du uppfattar namnet JESUS i sången. Jasså, religiösa fanatiker på gatumission! Inte särskilt passande här i gatuvimlet tycker du: vore bättre de höll till i sina bönehus dit man kan gå. Nå-

gon gång. Kanske. Du har måhända svårt att minnas när det senast skedde. Det blir så sällan tillfälle, man är ju upptagen. Måste läsa dagstidningarna, följetongen i veckotidningarna, se TV-programmen. Hålla igång. Så kastar du en flyktig blick på sångarna stannar upp ett ögonblick. Maranata-ungdomar igen! Måste tillstå att de är tilltagsna och frimodiga. Men-men. Här är väl inte platsen att torgföra Jesus? De gör förstås ingen skada där de stå.

Slänger en krona i kollektbössen, känner (offer-)känslans sötnia inför folkets ögon. Tycker du är en rätt god kristen i alla fall, självbelåten kånkande vidare på dina kassars överflöd.

Några unga flickor, bekännande kristna, står på väl avvägd distans och kommenterar halvhögt sången och de frimodiga vittnesbörden. Föga positiva synpunkter. I kväll sitter de på möte i ljus, ombonad lokal i den stora församlingen där kotterierna sörjer för kollektiv trivsel och anpassning. "Lika barn, leka bäst". In i trygg och pampig miljö. "Gån ut och gören alla folk till lärjungar", var Kristi manande ord! Men den maningen frestar på för hårt, det är bekvämare så här.

Fann du ej anledning uppmuntra den lilla sånggruppens osjälviska insats? Var sångens Jesus en annan än den du själv (accepterat) som världens Frälsare? Måste olika principiella trosuppfattningar skapa denna aversion? Giv istället ett vänligt ord, en hälsning åt dem som ej blygas för evangelium, de som *offrar* över gränsen av sin förmåga av penningar och fritid. Var sätter du gränsen för den go-

da viljan när du inte vill räcka din trosfrände handen?

Vår Frälsare försmådde synagogans förtätade rökelseatmosfär, sökte upp folket på gator och torg. Förkunnade nådens evangelium, fritt från liturgi och lagstadgar.

Vart går du? Betänk vår tids begränsning då vi i dag se *alla* tecken på Jesu återkomst, den heliga Skriften ger oss klara besked här-om! Läs! Stannar här inför den aktuella frågan, lämnar historiens kristna *martyrer* och betraktar dagens (namn-)kristna *karikatyrer*. De ljumma, de självgoda som låter sina snabbt flyende jordeår förrinna framför TV-apparaterna, okritiskt absorberande dessas smygande gift. De som tro sig offra när de giva av överflödet för att synas i rampluset och prisas av folket. Som blygas sin tro utanför församlingens trygghet och upptrappning. Dessa som gjort sin tro till en söndagshobby och samvetslöst kompromissar i trosfrågor. Allierar sig med politiska partier och system och lämnar Kristi ord utan beaktande: "Mitt rike är icke av denna världen".

De politiska val som nyligen hållits i vårt land ha fört fram en uppsjö av karriärsugna kandidater i rampluset, vilka överbudit varandra i löften av alla de slag. Löften som efter valet merendels skändligen svikas. Herren Jesus ger oss löften som stå oryggligt fasta. För dem som tro Hans evangelium är vägen utstakad till bestående lycka och evigt liv. De som tveklöst kunna besvara frågan. Vart går du?

Vandring i ljuset

— Nils Bergström —

”Och detta är det budskap som vi hava hört från honom, och som vi förkunna för eder, att Gud är ljus, och att intet mörker finns i honom. Om vi säga oss hava gemenskap med honom, och vi vandra i mörkret, så ljuga vi och göra icke sanningen. Men om vi vandra i ljuset, såsom han är i ljuset, så hava vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd.” 1 Joh. 1: 5—7.

Gud är ljus och det betyder att Gud är helig och rättfärdig. Vore Gud på något sätt ohelig eller orättfärdig, så vore han mörker. Ja, Gud är liv, liv också för kroppen. I Rom. 8: 11 står det:

— Och om dens Ande, som uppväckte Jesus från de döda, bor i

eder, så skall han som uppväckte Jesus från de döda göra också edra dödliga kroppar levande, genom sin Ande, som bor i eder.

Något av Guds helighet och rättfärdighet bör känneteckna en kristen, annars ljuger vi.

I en smedja är allting mörker, väggar, tak och golv, och själva smeden är också sotig. Men det är ett par punkter som alltid är klara och rena och det är smedens ögon. En tårvätska flyter alltid över dem och håller dem rena. Så är det också i denna världen och en kristen kan bevaras ren, trots all smuts och orenhet runt omkring.

Om församlingen är helgad uppstår ej slitning, utan det blir harmoni, då Guds Ande får råda. Om för-

samlingens medlemmar blev spridda till trakter, där ingen kände igen dem och de fick göra vad de ville, skulle sinnets frälsning uppenbaras.

Gud har lovat fullkomlig frälsning enligt Hebr. 7: 25:

— Därför kan han ock till fullo frälsa dem som genom honom komma till Gud, ty han lever alltid för att mana gott för dem.

Vi är inte slutfrälsta än, men vi är på väg att bli det. Det nya livet drager till segervägen.

”Seger, seger, härlig blodköpt seger. Seger, seger, seger alla dar. Visst som Herren lever, Gudakraft han giver och åt den som lyder, seger alla dar.”

Guds kärlek

— Bertil Andersson —

I dessa ekumenikens dagar behöver vi studera vår Bibel så vi vet hurdan Guds kärlek är. I Upp. 3:19 står det ”Alla som jag älskar dem tuktar och agar jag så gör nu bättring med all flit”. I Joh. 2:15 läser vi hur Jesus gjorde ett gissel av tåg och drev dem alla ut ur helgedomen med får och fäkreatur o.s.v. Han sade: ”Min Faders hus skall vara ett bönehus för alla folk, men I haven gjort det till en rövarkula. Då kom hans lärjungar ihåg att det stod skrivet ”Nitälskan för ditt hus skall förtära mig”. Är vi Jesu lärjungar har vi nog fått del av denna nitälskan i våra hjärtan.

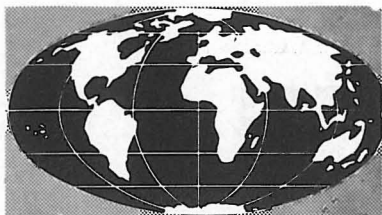
I Matt. 1 8:25 läser vi ”*Men då denne icke kunde betala . . .*” Tjänaren här hade en stor skuld till sin herre, ty hans herre bjöd att han skulle säl-

jas, så ock hans hustru och barn och allt vad han ägde. Han var som vi brukar säga skuldsatt upp över öronen. Så var det även för oss alla, ingen av oss kunde betala vår skuld till Gud. Det är faktiskt hälsosamt att ha detta klart för oss. När tjänaren bad om misskund, efterskänkte hans herre hela skulden och gav honom fri. Jag har känt mig ödmjukt tacksam till Gud när jag läst det här. Tänk att Jesus betalat hela vår stora syndaskuld och satt oss fria med sig. Vilken nåd har blivit oss given! Vi har ingenting i oss själva att komma med. Det är endast Hans kors, blod och smärta, som kan hjälpa oss.

Sedan läser vi om samma tjänare att han förföll i ondska. När han träffade sin medtjänare (som var skyldig honom endast litet) lät han

sätta denne i fängelse för att han inte kunde betala.

Till slut finner vi tjänaren (som fått sin skuld efterskänkt) i fängelse. Så säger Jesus i liknelsen. Så skall också min himmelske fader göra med eder, om i icke av hjärtat förlåten var och en sin broder. Jag tror det finns många bröder i dag, som en gång varit fria i anden och fyllda med Jesu kärlek, men nu är bundna på nytt, just för denna sakens skull. Det behövde inte vara så många strider och söndringar bland kristenheten, som det är. Jag vet att det går att få veta Guds vilja i både smått och stort, blott vi är villiga lämna våra liv helt och odelat i Jesu hand.

Världen idag

Gud arbetslös

☐ — Man måste säga att större delen av våra elever nu har mindre erfarenhet av väckelse väckelsekristendom, säger Gösta Sandberg, teolog och fd lärare på Teologiska seminariet på Lidköping i en intervju för Hemmets Vän.

Sandberg befarar vidare att — Risken för att förlora kontakten med de urkristna källorna är påtaglig i våra dagar. Det är gott om tendenser till och uppmaningar till sådana människoverk som kan göras utan gudomlig förvandling. På sitt sätt hotas Gud (om man talar profant) att bli arbetslös. MAN KAN INTE ER-SÄTTA FRÄLSNING MED SOCIALA INSATSER !

Berrigan om Israel

☐ Israel är "ett brottsligt judiskt samhälle" som söker "bibliskt berättigande för brott mot mänskligheten", sade den jesuitiske prästen Daniel Berrigan i ett tal nyligen. Ordföranden i den judiska kongressen i USA, rabbi Arthur Hertzberg, betecknade Berrigans uttalande som "gammaldags teologisk antisemitism".

Historia i Visby

☐ För första gången i Visbys historia skall i feb. en väckelsekampanj genomföras gemensamt av stadens samtliga församlingar inkl. Sv. kyrkan.

Generationsklyfta

☐ Det har varit predikantdagar i Filadelfia, Stockholm. Bl.a. var ungdomsarbetet uppe till debatt, i vilken man kunde skönja en viss rädsla för sprickbildningar. Pingstförsamlingarnas Ungdomsarbete (PU) sågs som en fara för att det skulle komma att uppstå två slags evangelister, dels de traditionella, dels de "utbildade". Bland dessa har det dessutom framkommit tendenser att betrakta predikantveckan som en förlegad sak. En fara i den organiserade ungdomsrörelsen var också andan av opposition mot de äldre.

En annan sak som gällde en uppkommen klyfta mellan unga och äldre var predikantkallelserna. Nu vill man ha unga och trevliga föreståndare, sades det. De äldre som har erfarenhet, lämnas åt sidan.

Fördjupning

☐ Något nytt håller på att hända den karismatiska väckelsen, läser vi. Betoningen på upplevelsen av andedop och tungotal håller på att balanseras genom bibelundervisningen, som fått en mycket framträdande plats.

Norges biskopar

☐ Den som låter "döpa om sig" i den norska statskyrkan ifrågasätter sin kyrkas kristna karaktär, säger Norges biskopar i ett ut-

talande mot den karismatiska vägen.

Undras om pastorerna i frikyrkorna tar konsekvenserna av det?

Möte om radion

☐ Jag är inte emot att olika meningar får komma till tals, sade Olof Djurfeldt, redaktör och ledarskribent på Dagen, i City Pingstkyrka, då han och radiokyrkans chef John Ronnäs drabbade samman i ett opinionsmöte angående Sveriges Radios morgonandakter.

Det måste dock finnas saklighet och opartiskhet i ett monopolföretag som radion, förklarade Olof Djurfeldt och undrade samtidigt, varför Helgelseförbundet fått komma så lite till tals.

Asiatisk mission

☐ För första gången i historien har en asiatisk missionskonferens ägt rum utan delegater från väst. I Söul samlades man från tretton asiatiska länder och samtalade framför allt om att sända ut asiatiska missionärer.

Kristna judar

☐ Det är nu så många judar i USA som blivit kristna, att det rabbinska ortodoxa rådet har organiserat en besökskampanj vid 20 colleges och universitet för att bekämpa denna rörelse.

☐ Protestanter, katoliker och ortodoxa har bildat ett samarbetsorgan i Indien. Man skall bl.a. ta upp en dialog med andra religioner.

JAG HAR forts. fr. sid. 9

som låg framför mina fötter, steg min tanke upp mot himmelen och jag fattade mitt beslut, jag ville leva, fostras och näras av en levande Gud som sänt sin son till världen för att förlösa sina barn. På kvällen tog jag mig tillbaks till Johannelund.

Redan från början hade jag förstått att det var ett livsvillkor att bedja. Och nu fick jag uppleva — dagen efter trettondagen — att himmelen var öppen, att det fanns en levande kontakt.

Det som bar mitt böneliv den första tiden, det var lunchbönerna på Johannelund. Den bönestunden en timme varje dag, höll mig uppe. Det är ju så, att när människor som är socialt sargade skall komma in i ett ordnat Kristusliv, så mäs-

te de lotsas in genom människor omkring dem. Själva kan de ha stora svårigheter att företa sig saker.

Bad om kraft att bli bedjare

Så småningom förstod jag en viktig sak. Jag bad till Gud och han löste mig från cigarettbegäret. Men efter ett tag så föll jag. Men då bad jag igen och då löste han mig igen. Det här är någonting som man måste förstå. Gud hjälper i nuet — han ger den kraft man behöver idag. Men han ger oss inte idag vad vi behöver i morgon.

Det var till en början mycket svårt för mig att komma in i ett personligt böneliv, jag orkade inte bedja så länge i sträck.

Det var till en början en väldig kamp och man kan säga att den formulerades

så här: jag bad till Jesus att han skulle ge mig kraft att bedja till honom.

Bönelivet är helt naturligt den svåraste punkten för varje kristen. Därför att det sätter ramar för var jag som kristen befinner mig. Det reglerar min position till omvärlden, det öppnar eller sluter min ande. Rätt använd bön har vidunderliga effekter.

Är man medveten om det, vet man också vad det gäller och hur man skall tackla orkeslösheten. Man ber sig till kraft för att bli bedjare, den största tjänsten i Guds rike, vartill vi alla är kallade.

Du vet ingenting om morgondagen. Men Jesus vet. Han vet allt som skall hända i morgon.

Kan du acceptera det? Kan du lära dig leva undet det? Då har du vunnit en stor

forts. sid. 18

RAPPORT forts. fr. sid. 11

frälsning". När de gått några kilometer, avlöstes de av andra, som i sin tur fortsatte på samma sätt. Genom denna anordning lyckades man samla många djupt sjunkna människor till mötet. "En välsignad själfrälsningsdag", skrev Cadman med stora bokstäver i sin dagbok.

På måndagsmorgonen kom en polisman till Cadmans anspråkslösa bostad. De utbytte vänliga hälsningar med varandra. "Det blir värre och värre, kapten," sade konstapeln. "Folk säger att den här nya religionen med "talande spejare" är värre än den gamla med "sjungande soldater". Vad tänker ni göra åt den saken, kapten?"

"Enligt min mening borde det inte få finnas en enda offrälst i hela Coventry," svarade Cadman. "Igår sände vi endast ut tolv "spejare", nästa söndag ska vi skicka ut sjuttio."

Hundratals själar mottog frälsning under de närmaste sex veckorna. Frälsningsarmén erhöll vid denna tid all den frihet man skäligen kunde begära för marscher och friluftsmöten, bön och sång i Coventry.

Så gott som överallt annorstädes i landet utbröt svåra och synnerligen provande förföljelser mot Frälsningsarmén. Kyrkorna var avvaktande eller fientliga, den allmänna opinionen var upprörd, dryckenskapens och brottets slavar och alla, som ockrade på dessa laster, kände sig uppfordrade till våldsåtgärder. Under ett enda år blev inte mindre än 669 salvationister brutalt överfallna, däribland 251 kvinnor; åttiosex salvationister,

av vilka femton var kvinnor, kastades i fängelse, och femtiosex arméoliker stormades av pöbeln och blev delvis förstörda.

Ingen frälsningssoldat använde fysisk kraft till sitt försvar. Slagna, sparkade, mörbultade, hånade, beskyllda för ett omänskligt uppträdande och anklagade för hädelser och onämbara handlingar i sina möten svarade salvationisterna med ett "Gud välsigne er!" och med att bedja för sina förföljare. Cadman, som hade varit en sådan boxningskämpe, fick utstå så många råa angrepp, att hans officersbröder påstod att han fann behag i förföljelse, men han lyfte likväl aldrig ett finger till sitt eller Arméns försvar. Massor av gatsmuts, stenar, döda råttor, och katter slog ned på och omkring honom.

En gång, då han ledde en marsch i slummen, viftade han med en käpp i ena handen, och i den andra höll han en död råtta vid svansen. Rättan hade han fångat i flykten, när den slungades emot honom.

Vid ett tillfälle på annan ort slängdes en levande katt på honom. "Denna var dock värre än alla döda tillsammans, ty den klängde sig fast, stackars kräk", sade Cadman och tillade: "Folk undrade ofta varför vi togo med oss alla döda katter och råttor, som kastades på oss. De tyckte det såg dumt ut. Men ni inser nog att om vi hade lämnat dem kvar, så hade pöbeln använt dem på nytt igen, och det var tillräckligt med en dask i ögat av varje råtta."

"Jag har aldrig trott på religiösa möten, där det går till som på en syndares begravning", sade Cadman,

då man riktade kritik mot honom. "Många har inte reda på vad Armén vill, och därför måste man annonsera det."

Vid dessa möten inträffade det ganska ofta, att mötena blev avbrutna genom att salvationister föll i golvet i vad man kallade för "Glory Fits". Det kunde hända att hundratals personer greps av detta i ett enda möte. Plötsligt i helgelsesmöten och bönemöten störtade de i golvet och förblev helt okänsliga och tysta i en lång stund. Vid uppvaknandet kunde ingen lämna någon sammanhängande redogörelse för vad som hänt. Man bara beskrev sin upplevelse som "saligt" och som en "känsla av Kristi kärlek och härlighet".

Cadman själv beskriver företeelsen på följande sätt. "Jag har lett möten, där den helige Ande uppenbarat sig på ett så mäktigt sätt, att hälften av de närvarande soldaterna fallit i 'Glory Fits'. Själv kunde jag inte göra annat, hjälplös som jag var, än klänga mig fast vid plattformsräcket och i mitt inre bedja Herren taga vård om sitt folk. Vid dylika möten blev alltid själar frälsta.

Det var inte bara fall av "Glory Fits" som förekom. Även ett stort antal helbräddagörelser inträffade, berättades det.

Cadman kom att verka länge som en av Frälsningsarméns främsta vapendragare. Han hann med att se många omvändelser, och på resor utöver hela världen blev han vida känd. År 1927 slutade han sina dagar efter ett ovanligt rikt liv, befordrad till härligheten.

Källa: Elijah Cadman

du vill. Ske icke min vilja, utan din vilja!

Han försöker få sina lärjungars stöd i förbön, men de somnar in av trötthet. De kunde inte vara med honom.

Här har Satan sin sista chans att komma åt Jesu kropp. Kampen blir så intensiv så hela hans kropp bryter sig i konvulsiva smärtor och han beder och ångesten pressas ut ur hans hud som blodsdroppar. Vad är det som sker? Det är Satan som vill ta hans kropp i Getsemane, för att hindra honom att nå korset.

Men Jesus hade invigt sig. Det är därför kampen är så intensiv i Getsemane. Han skall överlämnas i människohänder. Han säger: "Jag skulle kunna kalla på legioner av änglar". I nästa ögonblick skulle hela örtagården ha varit renad och befriad från alla furstar och väldigheter. De människor som var exponenter för Satans planer skulle ha störtats till marken, tillintetgjorda. Men han kallar icke på några änglar eller på någon undsättning. Han ropar icke på Petrus, han ropar icke på Jakob och Johannes, han tar upp kampen, och så överlämnar han sig åt döden. Han tar den lidandes kalk som Fadern räcker emot honom och är redo att tömma den ända i botten.

Hans inre protesterar när Fadern lägger allt mänskligt elände på honom. All synd, all orättfärdighet, all sjukdom, all nöd lägges på honom och han blir gjord till synd för vår skull. Det heter att: "Gud skonade icke sin egen Son." Han skonar honom icke, han underlättar ingenting, han ger honom ingen lindring, han ger honom inget stöd. Inte på något vis, han fick ta alltsammans.

Satan vill ta hans kropp för att hindra honom att nå fram till altaret för att profetian skulle gå i fullbordan. *Men det kommer en ängel och styrker honom och han återvinner något av den kraft som han behövde.*

Generalangrepp

Han förs bort såsom fänge och illgärningsman, han förs bort under hån och bespottelse. Det heter: "Mörkrets makter har kommit lös..." Det är som om hela avgrunden hade frigjorts i ett generalangrepp mot Jesus Kristus för att få tag i hans kropp. Men han går sin lidandes väg. Han går icke, han vacklar, pressad, böjd under korset.

Satan lyckades icke ta Jesu kropp i Getsemane, utan han går till korset. När han kommer dit, spikas han fast vid korset. I fas efter fas, detalj efter detalj fullbordas offerverket. Och Jesus ropar: "*Det är fullbordat!*", och det återstår ingenting att göra. Då rämnar förlåten i templet uppifrån och ända ner, och i det ögonblicket har Jesus invigt en ny och levande väg in i det allra heligaste, för då har Jesus

gått in i det allra heligaste.

Segern i dödsriket

Då Jesus har dött på korset, vad sker då? Genom födelse hade han trätt in i världen och genom död trädde han ut ur världen. Vad skall nu ske? Nu träder han in i dödsriket.

Vad var Jesu uppgift i dödsriket? Vi läser om det i Hebr. 2: 14:

— Då nu barnen hade blivit delaktiga av kött och blod, blev ock han på ett liknande sätt delaktig därav, för att han genom sin död skulle göra dens makt om intet, som hade döden i sitt våld, det är djävulen...

Han besegrade Satan i himmelen och han besegrade Satan på jorden. Nu skulle han besegra Satan i dödsriket. Han talar om det här för Johannes i Upp. 1: 17—18

— När jag såg honom föll jag ned för hans fötter, såsom hade jag varit död. Men han lade sin högra hand på mig och sade: "Frukta icke. Jag är den förste och den siste och den levande; jag var död, men se, jag lever i evigheternas evigheter och har nycklarna till döden och dödsriket..."

Obesmittad och fri från allt inflytande från världsordningen lämnar han jorden. Så går han in i dödsriket. När Jesus kommer in i dödsriket kommer dödsriket i födslovånda. Bibeln säger att många hade gått in i dödsriket. Dödsriket blir ett modersköte, och när Jesus kommer ner blir det födslovånda. Något skulle födas fram. Jesus går ner och proklamerar sin seger och dödsriket kommer i vända. Gud måste göra slut på dödens vända som är födslovånda. Petrus säger i Apg. 2: 24:

— Men Gud gjorde en ände på dödens vända och lät honom uppstå, eftersom det icke var möjligt att han skulle kunna behållas av döden.

Så går Jesus ut ur dödsriket, för det var omöjligt för dödsriket att behålla honom. Eftersom det var omöjligt för döden att behålla honom, så hade han också vunnit seger över döden. Han var starkare än döden. På jorden hade han visat sig vara starkare än sjukdomen och synden. Han hade besegrat alltsammans. Nu kommer han ner i dödsriket och nu visar det sig, att han är starkare än själva döden. Döden kunde inte behålla honom. Det var strid i dödsriket om döden skulle kunna behålla honom, men det var omöjligt. När Jesus gick ner och proklamerade att allt var fullbordat, då blir det ett våldsamt jubel i dödsriket för första gången. Då börjar Abraham jubla, då börjar Isak, Jakob och Mose jubla. Då börjar alla Gamla Testamentets heliga jubla. Därför heter det också att Jesus, som var den enfödde i himlen och den förstfödde före allt skapat och den

forts. nästa sida

Arne Imsen predikningar samlade i en bok

16 angelägna budskap

för vår tid

FRÅN DÖD TILL LIV

ARNE IMSEN är en dynamisk förkunnare, som med sällsam sanktion framträtt med sitt budskap. I vida kretsar är han känd och omdiskuterad som debattör och från polemiker. Alltför få har tyvärr lärt känna *predikanten* Arne Imsen. Det är därför med glädje och spänning vi låter sexton angelägna budskap gå ut i bokform.

Pris: Inb. 25:50 (+ moms)

Orderadress: MR:s Bokförlag AB

FRUKTAD FRIHET

FRUKTAD FRIHET är framför allt ett intressant historiskt dokument. Arne Imsen påvisar med mängder av citat ifrån pingströrelsens barndom, att förföljelsen av Maranata i dag är nästan identisk med den pingströrelsen upplevde för femtio år sedan.

Pris: Häft. 29:50. Inb. 34:50 (+ moms)

Box 1236 161 12 Bromma

forts. fr. föreg. sida

förfädd bland bröder på jorden, han blir den förfädd från de döda. Så har han då genom födelse ärvt himmelen och genom födelse ärvt jorden och nu ärver han också dödsriket. Dödsriket tillhör icke Satan. Jesus tog nycklarna till döden och dödsriket. Det finns ingen plats dit Satan kan kasta de heliga. Det finns inget mörker dit han kan kasta dem, därför att Jesus har öppnat dörrarna. *Men icke bara det att han har öppnat dörrarna ut ur dödsriket; han har berett en ny och levande väg rakt in i himmelen.*

När Jesus går ut ur dödsriket är icke hans mission slut, utan då börjar hans översteprästerliga gärning i det allraheligaste. Han har fullbordat allt som tillhör förgården och det heliga, nu går han in i det allraheligaste för att där göra sin översteprästerliga gärning. Och det heter om honom i Hebr. 4: 14

— "Eftersom vi nu hava en stor överstepräst, som har farit upp genom himlarna, nämligen Jesus, Guds Son, så låtom oss hålla fast vid be-kännelsen."

Han for upp genom himlarna, han gick in i det allraheligaste och vann en evig förlossning. Vi förstår att däruppe mötte han också Satan, Åklagaren. Så blir det strid när Jesus kommer hem, den sista striden. Det heter att han vann en evig förlossning. Hebr. 9: 11—12

— "Men Kristus kom såsom överstepräst för det tillkommande goda; och genom det större och fullkomligare tabernakel, som icke är gjort med händer, det är, som icke tillhör den skapelse som nu är, gick han, icke med bockars och kalvars blod, utan med sitt eget blod, en gång för alla in i det allraheligaste och vann en evig förlossning." Gamla Testamentets präster, de kom med bockars och kalvars blod när de gick in i det allraheligaste.

Men Jesus kommer icke med bockars och kalvars blod, han kommer med sitt eget blod.

Varför är blodet så betydelsefullt? Det får vi veta när vi läser 3 Mos. 17: 11

— "Ty allt köttets själ är i blodet, och jag har givit eder det till altaret, till att bringa försoning för edra själar; ty blodet är det som bringar försoning genom själen som är däri."

Blodet är det som bringar försoning. När Jesus kommer hem och går in i himmelen, går han rakt in i det allraheligaste med sitt eget blod. Där finns Åklagaren representerad. Och han har anklagat de heliga i alla tider. Men nu kommer Jesus med sitt eget blod som försoningsmedel. Han går rakt in i det allraheligaste och där blir det mottaget.

Det är icke du och jag som taxerar blodets värde, det är Gud som gör det och han har sagt att det räcker. Det här blodet räcker för vår frälsning, för vår återlösning och för vår frigörelse. Det heter att Jesus vann en evig förlossning.

I det ögonblick som himlen tog emot Jesus blod drevs Satan ut. Då fanns det icke rum för något åklagarämbete längre, ty då var all skuld sonad och allt var betalt. Då lades åklagarväsendet definitivt ned och Satan kastades ut ur himlen. Nu har han inget tillträde dit. Men du och jag har tillträde dit genom Jesu Kristi blod. Genom Jesu blod kan vi komma till Fadern och lägga fram alla våra behov och göra alla våra önskningar kunniga.

På Faderns högra sida i höjden sitter Jesus. Vad gör han? Han sitter och väntar till dess att Gud har lagt alla hans fiender sig till en fotapall.

Vi ser att ännu alla fiender icke är besegrade, men snart skall vi se det. Alla fienderna är besegrade, ty åter skall han inträda i världen och då heter det: "då skall alla änglarna tillbedja honom." Alla änglar, hela andevärlden skall erkänna honom som furste, som Gud och som konung.

seger. Då vet du vad tro innebär. Då vet du vad fast tillförsikt innebär.

Man måste lära sig att förstå att när man tagit steget ut för att tjäna Jesus så sätter han igång och fostrar en. Han använder den metoden att han slår undan allt som vi stöder oss på, han slår undan alla stödjepunkter vi har och då finns det bara två ting att välja på; att sätta vår lit till honom eller att falla.

Det är de svåraste stunderna i en människas liv, när vi står i dessa situationer, därför att vi måste verkligen välja, det finns inga medelvägar och inga genvä-

gar. Det är sådana stunder man kan uppleva sig som helt skild från Gud, övergiven, utkastad, nertrampad av allt som finns omkring en. Men det är i dessa stunder som jag är Jesus närmast, för då finns det endast ett sätt att fortsätta att gå vidare och det är att överlämna sin tillit åt honom.

Det är de största ögonblicken i en människas liv, när hon utan reservationer överlämnar sig åt Jesus och vilar i hans händer. Har man upplevt det, då kan man också förtälja för andra om frälsning i Jesu renande blod, då kan man förtälja om en gudomlig kraft som verkar i människor för då känner man Jesu uppståndelsekraft, frälsningens kärna och liv.

Skoltidningen

MISSIONÄREN

*ung frisk
frimodig*

Den måste du ha! Prenumerera idag
se adress längst ner på sidan

Bli kommissionär 1974

Vill du gå in i denna angelägna uppgift att sprida evangelium genom Midnattsropet? Vi har alla anhängare, vänner och arbetskamrater som måste nås av Guds frälsningsbudskap. Som kommissionär erhåller du även 40 % av försäljningspriset på tidningen.

Ja, jag vill bli kommissionär och tar tills vidare ex. av Midnattsropet.

Kryssa för den ruta som passar dig:

- ☐ Jag är prenumerant
☐ Jag är ej prenumerant

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.: Tel.:/.....

MIDNATTSROPET, Box 1236, 161 12 BROMMA 12. Tel. 08/80 29 35. Postgironr 57 16 20.

Prenumerera!

Frankas ej
M. R. betalar
portot

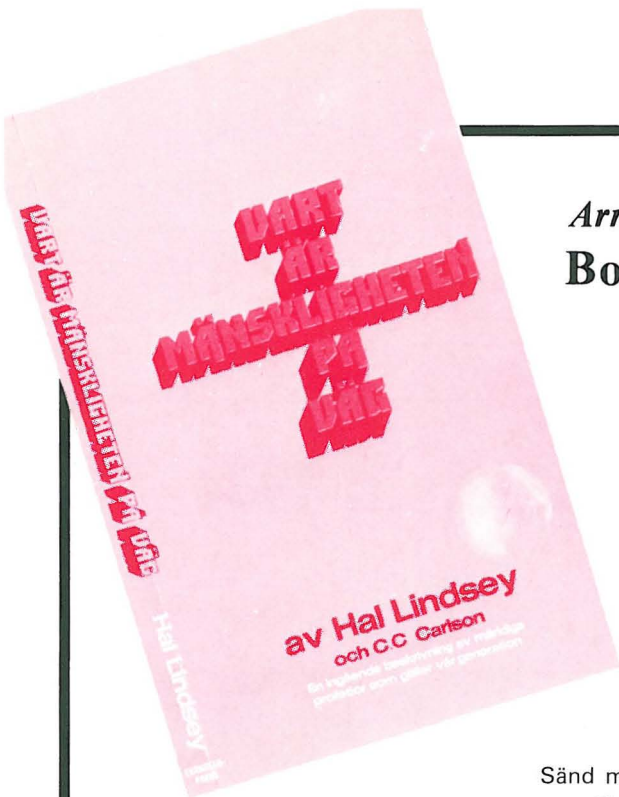
Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 1236
161 12 Bromma 12

Svarsförsändelse
Konto nr 4745

Jag prenumererar på Midnatts-ropet och betalar när inbetalningskortet kommer
☐ År ny prenumerant
Efternamn Förnamn
c/o
Gata, Box, Postlåda etc.
Post-nr Postanstalt

Prenumerationspriset är:

Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 11:—, Lösnummer 1:80:—, Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20-4.

Arne Imsen:

Boken alla bör läsa — NU!

**En ingående
beskrivning av de
profetior som gäller vår
generation ● klar ● lätt-
överskådlig**

(Pris 15:60)

Vårt pris 9:90

Sänd mig mot postförskott
..... st

Namn

Adress

Postnr, adr:

MR:s Bokförlag AB

Box: 1236

161 12 BROMMA 12 Tel. 08/80 29 35

**Koppla av på
trivsamma**

**GAMLA BRO
serveringen**

**när du kommer
till Stockholm
Tel 08/21 03 54**

**Gamla Brogatan 27 T Centralen Sthlm
Öppet: Vardagar 8.00—23.00, Söndagar 12.30—23.00**

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till Midnattsropet
Box 1236, 161 12 BROMMA 12

Angelägnare än någonsin 1974

Midnattsropet Jesus kommer

Angelägnare än någonsin . . . är det för det fria

väckelsefolket att ha vägen klar till sann och frigörande bibeltro.

Angeläget, därför att många bibliska sanningar idag är antastade och ifrågasatta. Nya Testamentets lära om pånyttfödelse, dop, andedop, församlingsgemenskap och budskapet om Jesu andra tillkommelse framställs allt oftare på ett sätt som passar in i ett inomvärldsligt mönster och som ett program för inomvärldsliga reformer.

Detta är en utmaning till den väckelsekristna fronten. Och vi måste anta den, människor måste få se att Guds kraft och gåvor fungerar i församlingen idag och vidare: människor måste få veta att budskapet om Jesu andra tillkommelse är ett varnande och väckande faktum som ligger nära i tiden.

Vi har under 1973 sett det profetiska ordet gestalta sig framför våra ögon. Men vi har triumfens budskap

och det är att han som har övervunnit världen, kommer igen och han kommer snart. Det skall ropas ut i det här landet och det skall ropas ut i hela Norden: Jesus kommer — Vårt saliga hopp!

Välkommen att medarbeta 1974

■ **Skriv i tidningen!** Vittna om Kristus i ditt liv och om din vandring med honom i vardagen. Det är väckelsehistoria!

■ **Sprid tidningen!** Ta hem några exemplar extra, ex 5 eller 10 eller 20 stycken och evangelisera med dem, Bli kommissionär!

■ **Stöd tidningen!** Det gör du för det första genom att själv förnya din prenumeration. För det andra genom att använda möjligheten till gåvo-prenumeration.

Men en mycket viktig kärnuppgift ärockså att gå med i 300/300 principen. Det är den som bär tidningen nu, efter de markant ökade kostnader som lades på tidningen under 1973. Du lägger 300 kronor till en stödfond för Midnattsropet vilket blir en sten i en ekonomisk grund som tidningen kan vila på i år.